

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

Rada miasta.

Posiedzenie z dnia 4 Października 1883 r.

Na wniosek przewodniczącego pierwszego Vice-Prezydenta miasta p. Muczkowskiego, Rada miasta delegowała radców m. pp. Dra Jakubowskiego Faustyna i Dra Szlachtowskiego do podpisania wraz z p. Prezydentem m. w imieniu gminy zapisu na sąd polubowny w sprawie wynagrodzenia p. Prylińskiego za czwarty rok odbudowy Sukiennic.

Również na wniosek przewodniczącego p. Vice-Prezydenta poruczono Sekcyi prawniczej przedstawienie odpowiedniego wniosku ze względu na §. 62 ustawy budowniczej, który opiewa, że rekursa w sprawach budowniczych załatwiać będzie sekcyja lub komisya, której Rada m. te sprawy przekaże.

Z powodu skarg podniesionych w ostatnim czasie na podrożenie mięsa w Krakowie, poleciła Rada m. na wniosek przewodniczącego p. Vice-Prezydenta Sekcyi prawniczej zbadanie przyczyny tego podrożenia i obmyślenie środków zaradczych.

1. Rada miasta przeszła do porządku dziennego nad rekursami wniesionymi przeciw uchwałom komisyi akcyzowej z dnia 14 i 20 Kwietnia r. b., któremi zniesione zostały wszystkie prywatne składy transytowe jakiegobądź rodzaju i natury;

2. Przyznała zaś Rada miasta w zasadzie udzielanie zwrotu uiszczanego podatku w razie hurtownego wywozu po za rogatki miasta towarów, do dzisiejszych składów prywatnych wprowadzonych, jeżeli na takie zwroty zezwoli wys. c. k. Ministerstwo skarbu i w tym celu Rada miasta upoważniła p. Prezydenta m. do poparcia w temże c. k. Ministerstwie próśb przez osoby interesowane wnieść się mających, w celu uzyskania odpowiedniego zezwolenia.

3. Zwroty uiszczanego podatku akcyzowego przyznawane będą:

a) bez wyjątku wszystkim winiarzom krakowskim w razie wywozu najmniej 50 litrów wina w jednej partyi, za jedną ekspedycyą; za wino wywożone nie w beczkach, chociażby i w większych ilościach, nie należą się żadne zwroty;

b) hurtownym handlarzom węgla przyznawany będzie zwrot uiszczanego podatku w razie wywozu węgla najmniej 2000 klgr. w jednej partyi;

c) hurtownym handlarzom mąki przyznawany będzie zwrot w razie wywozu mąki w pełnych workach;

d) hurtownym handlarzom ryb przyznawane będą zwroty w razie wywozu najmniej 100 klgr. ryb w jednej partyi;

4. przy wszystkich zwrotach uiszczanego podatku z wyjątkiem przy mące, potrąca się 12% tak od podatku rządowego jak i od dodatku gminnego, na koszt administracyi, a na wniosek radcy p. Federowicza przyjęto rezolucyę, że o ileby się okazało, iż potrącenie 12% przy winie, jest za wysokie, Komisya akcyzowa zmniejszenie zarządzi.

5 Oznaczony przez Komisję akcyzową termin do ostatecznego skasowania składów prywatnych transytowych, przedłuża się do 15 listopada 1883.

Rada miasta odstąpiła od zamiaru założenia w Krakowie stałych targów na bydło, trzodę chlewną, oraz owce z Galicyi i Bukowiny kolejami żelaznymi wywożone. O uchwale tej zawiadomi Prezydium c. k. Namiestnictwo.

Wezwano Prezydium Rady miejskiej, by poczyniło starania w c. k. Namiestnictwie o pozwolenie na jarmarki na konie w Krakowie dwa razy rocznie, każdym razem przez pięć dni na wiosnę, przed rozpoczęciem robót polnych i w jesieni po skończeniu tychże robót, odbywać się mające. Oznaczenie dni jarmarków pozostawia się c. k. Namiestnictwu, za porozumieniem się z towarzystwem chowu koni, oraz towarzystwem gospodarczem rolniczym w Krakowie i z reprezentantem gminy miasta Krakowa.

Poleca się Magistratowi aby jak najprędzej przedłożył sekcyi III wnioski mające na celu uregulowanie i rozwój targów tygodniowych co do wszystkich przedmiotów na nie zwykle zwożonych.

Uchwalono wnieść petycję do wys. Sejmu na ręce posła miasta Krakowa o łaskawe postanowienie, aby, gdy wszelkie wydatki na stały kwaterunek w myśl §. 23 ustawy kwatunkowej z dnia 11 czerwca 1879 L. 93 Dz. u. p. poczynawszy od dnia wejścia tej ustawy w życie ma cały kraj ponosić, rozłożono ten ciężar na cały kraj i z funduszu uzyskanego w ten sposób, gminom obciążonym kwatunkiem, zwrócono te sumy, jakie na cele stałego kwatunku wydały a ewentualnie upraszać wys. Sejm o pożyczkę bezprocentową na budowę koszar, których władze wojskowe w Krakowie żądają.

Komisya akcyzowa na posiedzeniu d. 21 czerwca 1883 r. uchwaliła instrukcyę normującą sposób poboru dochodów akcyzowych w celu wykonywania kontroli rachunkowej.

Instrukcyja ta obowiązuje od 1 Sierpnia.
Osnowa jej jest następująca:

DZIAŁ I.

§. 1.

Pobór dochodów akcyzowych i myta rogatkowego odbywa się w Urzędzie głównym i w Urzędach rogatkowych.

§. 2.

W zasadzie Urzędy rogatkowe pobierają wszelkie opłaty, opłaty jednakże od płynów prowadzonych w większych ilościach i od towarów, które na rogatkach dokładnie zmierzone lub zważone być nie mogą, pobiera Urząd główny, do którego towary te pod konwojem wraz z deklaracją przekazu do opłaty zawierającą szczegółowe i ilościowe opisanie przedmiotu a w razie uznanej potrzeby pod plombą lub pieczęcią z rogatki dostawione być mają.

§. 3.

Urząd główny i Urzędy rogatkowe wydają na wszelkie opłaty kwity juxtowe już to walorowe już to zwyczajne, które otrzymują z Wydziału rachunkowego do wyrachowania się za pokwitowaniem.

§. 4.

Wydział rachunkowy utrzymuje magazyn czyli zapas druków w przyzwoitem zamknięciu pod podwójnym kluczem, z których jeden w rękach Naczelnika Wydziału rachunkowego a drugi w rękach Naczelnika administracyi dochodów akcyzowych znajdować się będzie

§. 5.

Kontrolę nad magazynem druków wykonuje Komisya akcyzowa za pośrednictwem swych członków specjalnie do tego wyznaczonych.

§. 6.

Wobec członków Komisyi akcyzowej odbiera Naczelnik Wydziału rachunkowego zapas druków z drukarni i cały ten zapas według kategorii druków wprowadza na przychód książki magazynowej.

Członkowie zaś Komisyi akcyzowej, w obec których odbiór się odbywa, oznaczają wszystkie arkusze stampilią w rękach p. Prezydenta miasta przechowywaną.

§. 7.

Naczelnik Wydziału rachunkowego z oddanego mu magazynu druków wydaje potrzebną ilość tychże druków wszelkich kategorii rogatom i Urzędowi głównemu w pewnych odstępach czasu w miarę zapotrzebowania za pokwitowaniem, a wydane w ten sposób druki wprowadza według kategorii na rozchód książki magazynowej, dokumentując każdą pozycję rozchodu potwierdzeniem odbioru ze strony Urzędu rogatkowego, lub też Urzędu głównego.

§. 8.

Papier pod druki akcyzowe zamawiany będzie w większych ilościach wprost z papierni i opatrzoney będzie znakami wodnymi, przez Komisję akcyzową od czasu do czasu oznaczyć się mającymi.

I. POBORY

na podstawie kwitów walorowych.

§. 9.

Na myto i na opłatę od wprowadzonych zwierząt wydają Urzędy rogatkowe i Urząd główny kwity walorowe, które otrzymują z Wydziału rachunkowego.

§. 10.

Druki na kwity walorowe wydaje Wydział rachunkowy w najmniejszych zeszytach. Dla rogatek zaś mniejszych oraz dla wszystkich rogatek te gatunki druków, które rzadziej do użycia przychodzą, wydaje Wydział rachunkowy w arkuszach.

Zeszyty mają być oparaflowane i opieczętowane, każdy zaś kwit opatrzoney będzie stampilią uwidoczniającą liczbę rogatki.

§. 11.

Z otrzymanych druków na kwity walorowe składać będą Urzędy rogatkowe i Urząd główny codzienny rachunek a mianowicie: wszystkie grzbiety spotrzebowanych kwitów jak również wszystkie napoczęte a nie spotrzebowane zeszyty i arkusze dołączają do wykazu dziennego jako dowód uzyskanego dziennego dochodu z kwitów walorowych.

§. 12.

Wydział rachunkowy wykonuje codziennie kontrole tak dochodu uzyskanego na podstawie kwitów walorowych, jak również kontrolę spotrzebowanych druków, co w kontach każdej rogatki i Urzędu głównego uwidocznia.

II. POBORY

na podstawie kwitów juktowych.

§. 13.

Pobór należytości akcyzowej od wszystkich towarów opłacie ulegających, z wyjątkiem należytości od wprowadzanych zwierząt żywych, odbywa się za pomocą kwitów juktowych z kontrolkami.

§. 14.

Strona wprowadzająca do miasta przedmiot opłacie ulegający, obowiązana jest podać jakość przedmiotu jego ilość, wagę i miarę a gdyby tego dokładnie podać nie mogła, należy przedmiot zbadać i ocenić z urzędu.

§. 15.

Zadeklarowany towar ma być sprawdzony przez strażnika akcyzowego, specjalnie do tej czynności każdodziennie przeznaczonego, który w należyty sposób przekona się, że towar jest rzeczywiście taki, jak go strona deklaruje. Następnie towar ten ma być zważony, albo zmierzony, lub zliczony według zachodzącej potrzeby, a jeżeliby się okazała potrzeba oszacowania np. wozu owoców, to czynności tej dokona strażnik łącznie z urzędnikiem akcyzowym kontrolę na placu sprawującym i z drugim strażnikiem. Gdyby zaś urzędnika kontrolującego na placu nie było, poborca rogatkowy do czynności oszacowania w jego miejsce przystąpić powinien.

§. 16.

Strażnik akcyzowy do ważenia, mierzenia i liczenia przeznaczony (wagmistrz) z czynności swej prowa-

dzi książkę zapisków a mianowicie: otrzymuje książeczkę z czystego papieru urządzoną w ten sposób, że z pisma na jednej kartce zostaje duplikat na drugiej kartce i do książeczki tej w najkrótszych słowach zapisuje co spostrzegł np. chleb 4 kilo, 2 zające, 2 litry spirytusu, 50 kilo śliwek. Następnie oddziera oryginał, zostawiając duplikat i oddaje go stronie, która wręcza go poborcy pobierającemu opłatę.

§. 17.

Poborca na podstawie zapisku wagmistrza dokonuje wymiaru i poboru należytości i otrzymawszy gotówkę, wydaje stronie kwit juktowy wraz z kontrolką i zapiskiem wagmistrza.

§. 18.

Kontrolę na placu wykonujący odbiera od strony kwit wraz z kontrolką i zapiskiem, sprawdza takowe, a znalazłszy je zgodne, kwit po naddarciu wydaje stronie, kontrolkę zaś wraz z zapiskiem zwraca razem i wrzuca do puszek na ten cel przeznaczonej.

§. 19.

Wagmistrz książkę zapisków wypełnia ołówkiem i odsła ją codziennie wraz z innymi papierami rogatkowymi do Wydziału rachunkowego.

§. 20.

Kontrolę na placu wykonujący czy to urzędnik, czy to starszy strażnik, ma prawo, w razie dostrzeżenia jakiejkolwiek wątpliwości czy to przy wadze, czy to przy wymiarze należytości, zażądać ponownego zważenia i obejrzenia przedmiotu, lub też dokonania ponownego wymiaru należytości i dla tego kontrolę wykonujący przy porównaniu kwitu z kontrolką i zapiskiem, powinien sprawdzić, czy wymiar dokonano zgodnie z taryfą a w razie dostrzeżonego błędu, winien na okoliczność tę zwrócić uwagę poborcy.

§. 21.

Kontrolę na placu wykonujący za dokładne porównanie kwitu z kontrolką i zapiskiem, jak również za włożenie tych ostatnich do puszek, osobiście jest odpowiedzialny.

§. 22.

Poborca odpowiedzialny jest osobiście za dokładność wymiaru należytości, wagmistrz zaś za dokładność wagi, liczby i jakości wprowadzonego przedmiotu.

§. 23.

Potrzebne druki otrzymują Urzędy rogatkowe z Wydziału rachunkowego w zeszytach oparafowanych, opieczetowanych i opatrzonych stampilią z liczbą rogatki, w pewnych odstępach czasu w miarę potrzeby.

§. 24.

Urzędy rogatkowe dokumentują sumę każdodziennego dochodu z kwitów juktowych w wykazie dziennym zamieszczoną, spotrzebowanymi juktami, dołączając je do rachunku a mianowicie: dołączając wszystko zeszyty spotrzebowane i rozpoczęte.

III. P O B Ó R

w Urzędzie głównym, tak na podstawie kwitów juktowych jak i walorowych.

§. 25.

Przepisy o kwitach walorowych przy poborze na rogatkach mają zastosowanie przy poborze w Urzędzie głównym.

§. 26.

Urząd rogatkowy, przez który towar do miasta wchodzi a ulega opłacie w Urzędzie głównym, odbiera od wprowadzającego deklarację pisemną lub ustną, w której ma być uwidocznione nazwisko wprowadzającego, oraz jakość i ilość towaru.

§. 27.

Na podstawie tej deklaracji wystawia Urząd rogatkowy deklarację przekazu do opłaty i do takowej wciaga:

- a) nazwisko wprowadzającego,
- b) jakość i ilość deklarowanego towaru,
- c) szczególne oznaki opakowania np. cechę i liczbę beczki,
- d) jeżeli uznano za potrzebne plombowanie lub pieczętowania towaru, oznaczenie sposobu plombowania i opieczetowania, np. ile umieszczono plomb i w których miejscach.
- e) ilość pakunków np. worków, pak, koszów itd. i Tak wystawioną deklarację oddaje Urząd rogatkowy strażnikowi do tego przeznaczonemu i pod dozorem tegoż z imienia i nazwiska w przekazie do opłaty wyszczególnionego, odstawia towar do Urzędu głównego.

§. 28.

Konwojent oddaje w Urzędzie głównym za pokwitowaniem przekaz do opłaty wraz z całym tran-

sportem towaru, a Urząd główny, za pośrednictwem urzędnika prowadzącego kontrolę miary i wagi wraz z drugim urzędnikiem przez Zarząd administracyjny do tego przeznaczonym, sprawdza przede wszystkim, czy plomby i pieczęcie, jeżeli na rogatce wchodowej były dodane, nie są naruszone. Następnie ci dwaj urzędnicy obejrzą towar w ten sposób, aby dokładnie oznaczyć mogli jego jakość a na koniec towar mierzą lub zważą wedle zachodzącej potrzeby a wynik całej tej czynności uwidocznia w przekazie przez wypełnienie dolnych rubryk, urzędnik zaś prowadzący kontrolę miary i wagi uwidocznia osobno wynik czynności w księdze zapisków przez wyszczególnienie jakości towaru, jego miary lub wagi.

§. 29.

Uzupełnioną deklarację przekazu do opłaty podpisują obydwaj czynni urzędnicy i wręczają takową poborcy, który na jej podstawie dokonuje wymiaru należitości, uwidaczniając likwidację na deklaracji samej i wystawia kwit juktowy, takowy podpisuje i daje do sprawdzenia wraz z deklaracją temu samemu urzędnikowi, który był użyty do kontroli miary i wagi.

Urzędnik ten po należytem sprawdzeniu likwidacji kwit wspólnie z poborcą podpisuje.

§. 30.

Poborca po odebraniu należitości, kwit wraz z deklaracją oddaje stronie, od której strażnik do tego przeznaczony, a przy drzwiach wchodowych stojący odbiera obydwaj dokumenta w celu sprawdzenia ich zgodności. Znalazszy cyfry zgodne, kwit oddaje stronie, a deklarację wrzuca do puszek opieczetowanych na ten cel przeznaczonych.

§. 31.

W razie gdyby urzędnicy do sprawdzenia towaru z rogatki przychodzącego przeznaczeni dostrzegli, że plomby lub pieczęcie są naruszone lub w ogóle dostrzegli, że towar nosi ślady naruszenia, winni są niezwłocznie złożyć o tem raport Naczelnikowi Administracji akcyzowej.

§. 32.

Tak samo strażnik przeznaczony do porównania kwitu z deklaracją przekazu do opłaty, w razie dostrzeżonej różnicy obowiązany jest zatrzymać obydwaj dokumenta i wręczyć je Naczelnikowi administracji akcyzowej.

§. 33.

Wozy z towarem odjeżdżające z placu akcyzowego winny się legitymować straży akcyzowej, czynnej na placu, kwitami uiszczonej należitości.

IV. O SKŁADZIE

urzędowym dla spirytuożów i towarów suchych.

§. 34.

Kupiec wprowadzający do miasta spirytuoży a nie mający zamiaru uiszczenia od razu przypadającej należności, może towar swój złożyć do składu urzędowego i w tym celu na rogatce wchodowej zeznaje odpowiednią deklarację, rogatka zaś na podstawie tej deklaracji wystawia przekaz na skład z księgi juxtowej i towar wraz z tym przekazem odstawia pod konwojem, z imienia i nazwiska w przekazie wyszczególnionym, do Urzędu głównego.

§. 35.

Urząd główny sprawdza jakość i ilość towarów i wynik tej czynności uwidocznia w dolnej części przekazu składowego mającego formę przekazu do opłaty a mianowicie uwidacznia:

- a) jaki jest towar, a więc spirytus, okowita lub wódka.
- b) ile jest tego towaru a więc 100, 200 etc. litrów. a naturalnie uczyni to po należytem sprawdzeniu i zmierzeniu.

§. 36.

Czynności tej dokona dwóch urzędników do tego przez zarząd akcyzowy przeznaczonych w obecności magazyniera i wszyscy trzej tak wypełniony przekaz składowy podpiszą.

§. 37.

Magazynier odbiera przekaz składowy wraz z towarem, oznacza beczki liczbami bieżącymi książki magazynowej, uwidocznia na przekazie jakimi liczbami beczki oznaczył, a otrzymany w ten sposób towar wprowadza na przychód do książki magazynowej pod kontem każdej poszczególniej beczki, przy wyszczególnieniu nazwiska właściciela i sprawdzonej zawartości beczki, wreszcie przy podaniu daty i liczby przekazu składowego i wyszczególnienie rogatki, z której towar do składu przyszedł,

§. 38.

Jeżeli właściciel złożonego towaru oświadcza, że chce wyprowadzić jakąś część, lub całość towaru do miasta lub poza rogatki, magazynier wystawia z księgi juxtowej przekaz do zapłaty, lub przekaz na transito i w przekazach tych uwidocznia, z których beczek ma być wzięty towar, lub które beczki i jaka ilość towaru.

§. 39.

Z przekazem takim udaje się właściciel towaru do Urzędu głównego, który, jeżeli jest przekaz do o-

płaty, postąpi z towarem tak samo jak gdyby nadszedł z rogatki do opłaty, sposobem w ustępie IIIim niniejszej instrukcyi podanym.

§. 40.

Jeżeli zaś właściciel towaru chce takowy wywieźć poza rogatki miasta i w tym celu otrzyma od magazyniera przekaz na transito, to Urząd główny obowiązany jest za pośrednictwem dwóch urzędników do tego przeznaczonych, towar mający być wywiezionym sprawdzić i zmierzyć, — otwory beczek opatrzyć pieczęciami i pod dozorem strażnika z imienia i nazwiska wyszczególnionego, odstawić do rogatki wchodowej.

§. 41.

Powyższymi sposobami zbyty towar wprowadzi magazynier na rozechód w książce magazynowej pod kontami beczek, z których towar wzięto, z powołaniem się na datę i liczbę przekazu do opłaty lub przekazu na transito.

§. 42.

Magazynier wszystkie zebrane każdego dnia przekazy na skład, jak również juxty wydanych przekazów do opłaty na transito, przysyłać będzie codziennie Wydziałowi rachunkowemu.

§. 43.

Kupiec oddający spirytuożę do składu urzędowego odpowiedzialnym jest, że należytość od towaru wwiezionego uiszczy, z potrąceniem tego co za rogatki wywiezie.

§. 44.

Przelewki z beczki do beczki, z własności jednego kupca do drugiego, są dozwolone, z tym jednakże rygorem, że każdy przelewający obowiązany jest magazynierowi o tej czynności z podaniem dokładnej ilości meldować, aby magazynier odpowiednie konta beczek w należyty sposób mógł prostować.

W razie gdyby właściciel towaru zaniedbał zawiadomić magazyniera o poczynionych przelewkach a skontro magazynu inny stan beczek wykryło, wtedy obowiązany będzie właściciel za brakującą ilość towaru w każdej beczce niezwłocznie uiszczyć należytość; a gdyby w beczce znaleziono więcej jak być powinno, nadwyżka wciągniętą będzie na przypis pod kontem tejże beczki, a właściciel należytość od tego przypisu w razie wywozu z magazynu uiszczy.

§. 45.

Magazynier z wszystkich tych przelewów i dolewek prowadzić będzie osobną ewidencję, którą codziennie Wydziałowi rachunkowemu odesłać jest obowiązany.

§. 46.

Ponieważ cała czynność w magazynie a mianowicie przychód i rozchód towaru odbywa się w obecności i za współdziałaniem magazyniera, przeto tenże magazynier równorzędnie z właścicielem złożonego w magazynie towaru, za rzeczywisty stan magazynu jest odpowiedzialny.

§. 47.

Do magazynu towarów suchych, mogą wchodzić towary jedynie w opakowaniu n. p. w faskach, beczkach, pakach, workach i t. p.

§. 48.

Sposób wejścia i wyjścia towaru z magazynu jest taki sam, jak przy magazynie spirytusów. Magazynier zaś prowadzi księzkę magazynową pod kontami każdego poszczególnego opakowania.

V. O POBORZE

należytości od niektórych towarów.

A) *Pobór należytości od ryb.*

§. 49.

Jeżeli transport ryb przechodzi albo koleją albo na wozie, pobór należytości odbywa się zwykłym sposobem, albo na rogatek o ile transport jest nie wielki, lub też w Urzędzie głównym.

§. 50.

Jeżeli transport ryb przechodzi Wisłą, kupiec obowiązany jest zgłosić swój towar na rogatek, przez którą transport ma przejechać. Rogatka uwiadamia niezwłocznie deklaracją przekazu do opłaty Zarząd akcyzowy, który zseła na miejsce komisję do oszacowania przedmiotu i komisja ta wypełnia dolne części przekazu i takowy podpisuje.

§. 51.

Na podstawie tak wypełnionego przekazu do opłaty dokonuje Urząd główny wymiaru i poboru należy-

tości według formalności w tytule III. niniejszej instrukcji przytoczonych.

Transport zaś ryb wtedy dopiero przez rogatek przechodową do miasta wpuszczony być może, gdy kupiec wylegitymuje się kwitem Urzędu głównego na uiszczoną należytość.

B) *Pobór należytości od węgla.*

§. 52.

Jeżeli węgiel przychodzi Wisłą, kupiec deklaruje transport na rogatek wchodowej, która przekazem do opłaty uwiadamia o tem Zarząd akcyzowy; Zarząd zaś zseła niezwłocznie na miejsce komisję do oszacowania przedmiotu a całe dalsze postępowanie jest takie same jak przy rybach prowadzonych Wisłą.

§. 53.

Jeżeli węgiel przychodzi koleją dla kupców mających składy swe bezpośrednio przy kolei i węgiel wchodzi do nich w wagonach po torach kolejowych, pobór odbywa się w następujący sposób:

a) Kupiec chcący wprowadzić wagony węgla do swego składu, winien zgłosić się z frachtami kolejowymi do Urzędu rogatkowego na kolei, który na podstawie frachtu kolejowego wystawia przekaz do opłaty i takowy łącznie z frachtem przesyła do Urzędu głównego.

b) Urząd główny na podstawie frachtu wypełnia dolne rubryki przekazu, uwidocznia numer frachtu, znaki wagonów i ilość tychże, a następnie dokonuje wymiaru należytości, wystawia stronie kwit, który po porównaniu go przez tylną kontrolę z frachtem i przekazem, otrzymuje strona wraz z frachtem a przekaz wkłada strażnik do opieczętowanej puszeki.

c) Kupiec z otrzymanym kwitem na uiszczoną należytość winien udać się do strażnika mającego klucze od bram wjazdowych, który obowiązany jest dopilnować, aby tylko te i tyle wagonów do magazynu wtoczono, ile na kwicie jest uwidocznione, który to kwit kupiec okazać jest obowiązany.

Po uskutecznieniu tej czynności, strażnik służbę wykonujący niezwłocznie bramy wjazdowe zamknąć jest obowiązany.

§. 54.

Jeżeli prywatny lub kupiec mający skład w mieście sprowadza węgiel z kolei, to obowiązany jest z frachtem udać się na rogatek kolejową, która na podstawie frachtu dokonuje wymiaru należytości i poboru w sposób taki sam, jak każdego innego towaru, a następnie obowiązany jest dopilnować, aby opłacający tyle towaru wywiózł, wiele go opłacił.

C) Pobór należności od zboża wprowadzanego do młynów krakowskich.

§. 55.

Właściciele młynów chcący wprowadzić zboże do młyna winni są złożyć w Urzędzie głównym deklarację opiewającą, iż w dniu tamże oznaczonym wprowadzą do swego młyna taką a taką ilość takiego a takiego gatunku zboża.

§. 56.

Urząd główny deklarację tę przesła strażą akcyzowej stacyonowanej w młynach, która na podstawie tejże deklaracji wpuszcza zadeklarowaną ilość zboża dopełniając za każdym wozem wagi na wadze istniejącej w młynach i uwidoczniając tę czynność na odwrotnej stronie deklaracji.

§. 57.

Gdy przywieziono tyle zboża, ile zadeklarowano, straż wypełnioną deklarację odsła do urzędu głównego, który dopełnia wymiaru należności, a właściciel młyna obowiązany jest przypadającą należność zapłacić i kwitem straż w młynie stacyonowanej się wylegitymować, w przeciwnym bowiem razie straż więcej zboża do młyna nie wpuszcza.

VI. TRANSITO

A. Transito zwykłe z rogatki na rogatkę.

§. 58.

Kupiec lub prywatny, chcący swój towar opłacić akcyzowej ulegający jedynie przez miasto przewieźć, wystawia deklarację na transito, w której ma wyszczególnić:

- a) swoje nazwisko,
- b) jakość towaru,
- c) sposób opakowania,
- d) ilość pakunków i
- e) wagę towaru.

§. 59.

Rogatka wchodowa na podstawie tej deklaracji i po natychmiastowym sprawdzeniu ilości pakunków a więc paczek, worków itd., wystawia boletę transytową zawierającą te same szczegóły co deklaracja, uwidocznia nazwisko kupca, oraz nazwisko dodać się mającego konwojenta, wreszcie w razie uznanej potrzeby towar opatruje plombami lub pieczęciami i odstawia go do rogatki wychodowej.

§. 60.

Zarząd rogatki wychodowej pod osobistą odpowiedzialnością ma sprawdzić, czy jest ta sama ilość pakunków i czy plomby lub pieczęcie nie są naruszone a po sprawdzeniu odbiera boletę, poświadcza na niej przejście towaru i uzbierane w ten sposób przez cały dzień bolety, odsła codziennie wraz z innymi dokumentami do Wydziału rachuby.

B. Transito za kaucją.

Obywatel przyjeżdżający do Krakowa z towarem ulegającym opłacie, który przez miasto jedynie chce przewieźć, lecz zamierza w mieście wraz ze swym towarem jakiś czas pozostać, składa na rogatce wchodowej deklarację na transito za złożeniem kaucyi w formie §. 58 określonej.

§. 61.

Rogatka wchodowa zadeklarowany towar sprawdza w ten sposób, jak gdyby miał uleść natychmiastowej opłacie i oblicza przypadającą należność, a właściciel towaru składa kaucję wyrównyującą należności, na którą otrzymuje kwit z księgi juktowej w którym wyszczególnione być ma:

- a) nazwisko właściciela,
- b) jakość towaru,
- c) sposób opakowania,
- d) ilość pakunków,
- e) waga towaru.

§. 62.

O wydanie takiego kwitu uwiadamia rogatka wchodowa rogatkę wychodową, a właścicielowi towaru przysługują prawo w przeciągu 24 godzin towar swój nienaruszony z miasta wywieźć.

§. 63.

Rogatka wychodowa w razie zgłoszenia takiego towaru obowiązana jest dokładnie sprawdzić czy towar jest nie naruszony, czy jest tej samej jakości ilości i wagi jak w kwicie wyszczególniono; a jeżeli tak rzeczywiście znajdzie, za ściągnięciem kwitu, zwróci właścicielowi uiszczoną należność, co tenże na kwicie poświadczy.

§. 64.

Kupcom nie przysługują prawo przeprowadzania towarów przez miasto za złożeniem kaucyi. Również wszelkiego rodzaju spirytuczy nie mogą być przez miasto przeprowadzane za złożeniem kaucyi.

C. Transito z magazynu urzędowego.

§. 65.

Kupcowi wyprowadzającemu towar z magazynu urzędowego wystawia na podstawie jego deklaracji magazynier boletę transitową, która zawierać ma:

- a) nazwisko kupca,
- b) jakość towaru,
- c) jego miarę lub wagę,
- d) sposób opakowania,
- e) ilość pakunków.

§. 66.

Urząd główny sprawdza jakość i ilość wyprowadzić się mającego towaru, co na bolecie uwidocznia, następnie otwory naczyń opatruje pieczęciami i plombami i pod konwojem z imienia i nazwiska wyszczególnionym odstawia do rogatki wychodowej.

§. 67.

Rogatka wychodowa odbiera boletę, sprawdza naocznie, czy plomby i pieczęcie nie są naruszone, lub czy towar w jakimkolwiek inny sposób nie jest naruszony, a gdy niedostrzeże żadnego naruszenia, plomby i pieczęcie odejmuje, towar przepuści i boletę poświadczy.

§. 68.

Jeżeliby się okazało, że plomby i pieczęcie są naruszone, lub spostrzeżono, że towar w jakimkolwiek inny sposób jest naruszony, rogatka wychodowa obowiązana jest cały transport zwrócić do Urzędu głównego przy odpowiednim raporcie i dodaniu nowego konwoju.

VII. O ZWROTACH UISZCZONEGO PODATKU.

A. Zwroty za mąkę wywiezioną z młynów miejsowych.

§. 69.

Właściciele młynów krakowskich, chcący wywieźć towar poza rogatki miasta i otrzymać zwrot uiszczonych należności, składają deklarację na transito posterunkowi straży w młynie będącemu, który sposobem w §§. 58 i 59 określonym wystawia boletę transitową.

§. 70.

Z boletą transitową ndaje się transport do urzędu głównego, który towar sprawdzi co do jakości i wagi, uwidoczni rzeczywistą wagę na bolecie i odeszle do rogatki wychodowej, która postąpi sposobem w §. 60 określonym.

§. 71.

Na podstawie takich bolet transitowych poświadczonych przez Urząd główny i rogatkę wychodową, oblicza Wydział rachunkowy zwroty właścicielom młynów, do wypłaty przypadające, które to zwroty otrzymują właściciele młynów na podstawie asygnacji z kasy miejskiej.

B. Zwroty za piwo wywożone z browarów miejsowych.

§. 72.

Właściciel browaru wywożący piwo własnego wyrobu w beczkach poza rogatki miasta, a chcący otrzymać zwrot należności akcyzowej, zeznaje deklarację na transito w takiej samej formie jak właściciele młynów

§. 73.

Urząd główny na podstawie tej deklaracji wystawia boletę transitową w formie §. 60 wskazanej, sprawdza jakość towaru przez wiercenie beczek i próbowanie zawartości, następnie sprawdza miarę towaru, co wszystko na bolecie uwidocznia i odszła transport do rogatki wychodowej, która postąpi sposobem w §. 60 wskazanym.

§. 74.

Na podstawie takich bolet transitowych dokonuje Wydział rachuby obliczenia przypadających zwrotów sposobem w §. 71 określonym.

DZIAŁ II.

O rozchodzie akcyzowym.

§. 75.

Wszystkie wydatki Zarządu akcyzowego polegać mają na budżecie, którego projekt sporządza Wydział rachunkowy i przedkłada do uchwalenia komisji akcyzowej, najpóźniej w początku grudnia każdego roku.

§. 76.

Wszelkie wypłaty uskutecznia kasa miejska a mianowicie wydatki budżetem przewidziane, na podstawie asygnacji przez Wydział rachuby sprawdzonych i przez p. Prezydenta podpisanych; wszelkie zaś wydatki nieprzewidziane, lub też wydatki, których tytuły budżetowe są już przekroczone, mogą być wypłacone jedynie na podstawie uchwały komisji akcyzowej i asygnacji

przez Wydział rachuby sprawdzonęj a przez p. Prezydenta, podpisanęj.

§. 77.

P. Prezydentowi miasta przysłuży prawo asygnowania bezpośrednio wydatków do wysokości 200 zł., w razach nagłych, albo wtenczas, gdy zachodzi potrzeba o zachowanie tajemnicy n. p. przy wynagrodzeniu donosicieli.

§. 78.

Wrazie wynagradzania donosicieli, p. Prezydent m. na przedstawienie Naczelnika zarządu akcyzowego, wyasygnuje przyznać się mające wynagrodzenie do kasy miejskiej, które naczelnik Zarządu akcyzowego podniesie za własnym kwitem i doręczy obdarować się mającemu donosicielowi.

§. 79.

Naczelnik Zarządu akcyzowego otrzyma zaliczkę stałą do wyrachowania w kwocie 200 zł. na opędzenie potrzeb drobiazgowych a nie cierpiących zwłoki, jednakże budżetem przewidzianych, n. p. opłata porta, reparacya, lub sprawienie utensiliów kancelaryjnych, reparacya uprzęży i t. p.

§. 80.

Należytości stałe, jak płace urzędników i służby, podnosić będzie Zarząd akcyzowy z kasy miejskiej na podstawie asygnacji przez p. Prezydenta wystawionych, a polegających na dwóch konsygnacjach, a mianowicie jednej obejmującej płace wszystkich urzędników i drugiej obejmującej żołdy całej służby sporządzonych przez Zarząd akcyzowy a przez Wydział rachuby sprawdzonych.

§. 81.

Tak podniesione płace doręczy Zarząd akcyzowy wszystkim pobierającym, za pokwitowaniem na konsygnacjach, konsygnacye zaś same najpóźniej w trzy dni po terminie płatności, odeszle Wydziałowi rachuby.

§. 82.

Wszelkie inne należytości stałe, jak opłata rat dzierżawnych akcyzowych, opłata podatków, opłata czynszów z mieszkań, otrzyma kasa miejska na przepis i sama skutecznie wypłaty we właściwych terminach pod kontrolą Wydziału rachunkowego.

§. 83.

Najpóźniej z końcem sierpnia każdego roku, Zarząd akcyzowy sporządzi i przedłoży specyfikacyę potrzeb na rok następny t. j. ilości dostarczyć się mających przedmiotów, jak umundurowanie, opał, oświetlenie, furaz i t. p.

§. 84.

Specyfikacye te co do potrzeby i ilości sprawdza Wydział rachunkowy a na podstawie tych sprawdzonych konsygnacyj skutecznie Zarząd akcyzowy za współudziałem dwóch członków Komisji akcyz. do tego przeznaczonych, zabezpieczenie dostawy przez rozpisanie i przeprowadzenie licytacji.

§. 85.

Wynik licytacji rozpoznaje i zatwierdza Komisya akcyzowa, należne zaś wynagrodzenie przedsiębiorcom za dostarczone przedmioty następuje na podstawie potwierdzeń odbioru sporządzonych przez Naczelnika Zarządu akcyzowego a potwierdzonych przez dwóch członków Komisji akcyzowej.

§. 86.

O każdej potrzebie wydatku Zarząd akcyzowy składa raport p. Prezydentowi, który zarządza sprawowanie potrzeby i obliczenie kosztów; po skutecznieniu czego nastąpić może asygnacya i wypłata należytości.

§. 87.

Wszelkie mniejsze reparacye w budynkach akcyzowych, skutecznie Ekonomat miejski wedle obowiązującej go instrukcyi.

Wszelkie zaś reparacye lub budowy większe polegać mają na kosztorysach i planach przez Budownictwo miejskie sporządzonych.

DZIAŁ III.

O rachunkowości i zakresie działania Kasy miejskiej i Wydziału rachunkowego.

§. 88.

Wszystkie Urzędy rogatkowe jak i Urząd główny układają każdodziennie wykazy dzienne dochodu na podstawie juxtów i grzbietów kwitów walorowych.

§. 89.

Dzień w zarządzie akcyzowym rozpoczyna się o godzinie 6 wieczór i kończy o godzinie 6 wieczór.

§. 90.

Poborca tak rogatkowy, jak Urzędu głównego, układa za każdy taki dzień wykaz dziennego dochodu oraz wykaz gotówki i takowe wraz z juxtami i grzbiecami jak również z wszystkimi innymi drukami w tym dniu zużytymi, wreszcie z gotówką wręcza za pokwitowaniem, urzędnikowi administracji akcyzowej do tego przeznaczonemu, objeżdżającemu wszystkie rogatki i Urząd główny, codziennie w godzinach rannych.

§. 91

Urzędnik ten z tych poszczególnych dziennych wykazów sporządza sumaryczny dzienny wykaz dochodu, oraz sumaryczny wykaz gotówki, nie dokonuje jednakże rozdziału uzyskanej gotówki na fundusze.

§. 92.

Ten sumaryczny wykaz wraz ze wszystkimi pojedynczymi wykazami i wszystkimi allegatami, oraz z całą gotówką odstawia Zarząd akcyzowy codziennie o godzinie 9 rano do kasy miejskiej, gdzie za pokwitowaniem składa gotówkę, co kasa uwidocznia na wykazie sumarycznym, wszystkie zaś dowody i papiery doręcza niezwłocznie Wydziałowi rachunkowemu za pokwitowaniem.

§. 93.

Kasa miejska otrzymaną gotówkę wprowadza na przychód do dziennika Conto Corrente.

§. 94.

Wydział rachunkowy codziennie w terminie do godziny 5tej tego samego dnia obowiązany jest dokonać następujących czynności:

1. Sprawdzić wszystkie juxty z kontrolkami i zapiskami, względnie przy Urzędzie głównym z przekazami i zapiskami, przylepiając kontrolki i przekazy do juxtów.

2. Sprawdzić każdą poszczególną pozycję, czy pobór dokonany wedle taryfy, czy kontrolka juxt i zapisek zgadzają się liczbowo i przedmiotowo, oraz sprawdzić laterowania i zebrania.

3. Sprawdziwszy juxta merytorycznie dokonać sprawdzenia wykazów dziennych.

4. Sprawdzić liczbę spotrzebowanych kwitów walorowych każdej kategorii, a wypośredkowaną cyfrę sprawdzić z wykazem dziennym.

5. Sprawdzić dochód ze słajennego, ze składowego, z kar i z należitości konwojentów.

6. Po sprawdzeniu dochodów ze wszystkich rogatek i Urzędu głównego, dokonać sprawdzenia wykazu sumarycznego.

7. Na podstawie sprawdzonych rachunków sporządzić wykazy statystyczne każdej rogatki i Urzędu głównego, z każdego poszczególnego źródła.

§. 95.

Na podstawie tak sporządzonych wykazów statystycznych dokonuje Wydział rachunkowy dokładnego rozkładu dziennego dochodu na poszczególne fundusze i najpóźniej o godzinie 5tej po południu, doręcza kasie miejskiej polecenie odnośnego przeprowadzenia kasowego t. j. upoważnia kasę miejską do wydatkowania w dzienniku „Conto Corrente“ gotówki i wprowadzenia jej na przychód we właściwych funduszach.

§. 96.

Kasa miejska prowadzi dwa dzienniki, a mianowicie:

- a) dziennik „Conto Corrente“,
- b) dziennik funduszu akcyzowego z dzierżawy.

§. 97.

Wydział rachunkowy prowadzi następujące książki:

- a) Księgę Conto-Corrente,
- b) Księgę główną,
- c) Księgę magazynową dla druków,
- d) Księgę magazynową dla składów urzędowych w dwóch oddziałach, dla płynów i towarów suchych.
- e) Wykazy statystyczne każdej rogatki z osobna i sumaryczne co do poszczególnych przedmiotów.

§. 98.

Księga Conto-Corrente ma być prowadzona w ten sposób, by dawała dokładny pogląd na ogół dochodu akcyzowego i rozdział takowego na poszczególne fundusze.

§. 99.

Księga główna ma mieć tak w przychodach jak rozchodach tytuły budżetowe.

§. 100.

Księga magazynowa druków ma być prowadzoną w ogólności tak co do przychodu jak i rozchodu pod kontami każdej poszczególniej kategorii druku; w szczególności zaś pod kontami każdej rogatki i Urzędu głównego, co do każdego rodzaju druku.

§. 101.

Księga magazynowa składów urzędowych ma być prowadzona pod kontami każdego poszczególnego opakowania, a więc beczki, paczki, kosza, worka i t. p., a podstawą do prowadzenia tejże są przekazy na skład, przekazy do opłaty, juxty uiszczonych należności, przekazy transytowe i ewidencja magazyniera co do przelewów.

§. 102.

Wydział rachunkowy odpowiedzialnym jest za ścisłe przestrzeganie wszelkich wydatków tak co do normy budżetowej, jak również co do wymaganych formalności poprzedzających każdą wypłatę. W razie dostrzeżenia jakichkolwiek braków, Wydział rachunkowy wypłatę wstrzymać jest obowiązany i uczynić zawisłą od rozpoznania komisji akcyzowej.

DZIAŁ IV.

Przepisy ogólne co do wykonywania rachunkowości.

§. 103.

Wydział rachunkowy przychodząc przy wykonywaniu przydzielonego sobie zakresu działania do wiadomości, że przy poborze zaszły jakie usterki, monita swe obowiązany jest przesłać niezwłocznie przy zwróceniu uwagi na szczególniejsze momenta Naczelnikowi administracji akcyzowej pod kopertą za pokwitowaniem, do zarządzenia właściwego dochodzenia.

§. 104.

Naczelnik administracji obowiązany jest o wyniku zarządzonego dochodzenia Wydział rachunkowy uwiadomić, który w miarę należnych zwrotów odnośnie przeprowadzenia kasowe i rachunkowe skuteczni.

§. 105.

Jeżeli wydział rachunkowy z czynności swych przychodzi do wiadomości zmagających go do szczegółowego rachunkowego rozpatrzenia rzeczy, ewentualnie do przedsięwzięcia skontra czy to Urzędu rogatkowego, czy to urzędu głównego czy wreszcie składu urzędowego, lub gdy przedsięwzięcie tej czynności uważa za potrzebne, czy to dla własnej orientacji, czy dla dobra służby, uwiadomienia o zamierzonych czynności w krótkiej drodze p. Prezydenta m., który zarządzi, co uzna za stosowne.

§. 106.

Wydział rachunkowy sporządza we Wrześniu każdego roku projekt budżetu akcyzowego i przedkłada go do rozpoznania i zatwierdzenia komisji akcyzowej.

§. 107.

Na podstawie sprawdzonych całorocznych rachunków, sporządza Wydział rachunkowy w Styczniu każdego roku zamknięcie rachunkowe dochodów i wydatków akcyzowych z roku ubiegłego i przedkłada je do rozpoznania i zatwierdzenia Komisji akcyzowej, na ręce p. Prezydenta m.

§. 108.

Naczelnik administracji akcyzowej ma prawo każdej chwili zażądać od Wydziału rachunkowego wyjaśnień, którejmu do wykonywania jego zakresu działania potrzebne być mogą; — jak również wolno mu jest w biurze Wydziału rachunkowego przeglądać rachunki rogatkowe i w ogóle wszelkie dowody rachunkowe.

L. 2135.

ROZPORZĄDZENIE.

Użycie wozów nieodpowiednich do wywozu rumowiska, węgla itp. staje się powodem, że rumowisko spadając z wozów na ulice, przez które wozy przejeżdżają, przyczynia się w wielkim stopniu do ich zanieczyszczenia.

Aby tym niewłaściwościom zapobiedz, Rada miasta na posiedzeniu dnia 18 Stycznia b. r. uchwaliła, iż na przyszłość węgle, rumowisko i ziemię z fundamentów, jedynie w wozach od dołu i boków szczelnie zamkniętych, przewozić wolno.

O czem się mieszkańców miasta i przedsiębiorców zawiadamia, z wezwaniem, aby poczynawszy od 1 Listopada b. r. ściśle się do niniejszego rozporządzenia zastosowali.

Magistrat stół. król. miasta

Krakowa dnia 30 Września 1883.

L. 29460.

OBWIESZCZENIE.

Z dniem 1 Stycznia 1884 r. rozpocznie się nowa kadencja sądów przysięgłych, dla sądenia zbrodni i przestępstw w art. VI ustawy z dnia 23 Maja 1873 L. 119 Dz. u. p. wyszczególnionych.

Sporządzona w myśl powyższej ustawy lista pierwotna, osób powołanych na urząd sędziów przysięgłych na rok 1884, wystawioną zostanie z dniem 12 Października r. b w Piątek w Wydziale III. Magistratu na widok publiczny od godziny 9-tej do 1-ej z południa przez dni ośm tj. do d. 19 października br. włącznie.

Każdemu, komu na tem zależy, służy prawo przejścia téj listy i wniesienia w tym terminie usznej lub pisemnej reklamacji względem uwolnienia się od obowiązków sędziego przysięgłego, jakoteż z powodu opuszczenia siebie, lub innych ukwalifikowanych osób, wreszcie przeciw umieszczeniu osób, które ustawa od sprawowania urzędu sędziego przysięgłego wyłącza.

Wniesione reklamacje rozstrzygnie komisya gminna, a jej uchwały będą we właściwym czasie reklamującym doręczone i nadto przez przybicie na tablicy w Ratuszu ogłoszone.

Kraków dnia 5 Października 1883.

L. 30405.

OGŁOSZENIE.

Do domu L. 9 zabłąkał się mały piesek, czarnego koloru z żółtymi nogami.

Właściciel zechce się tamże po odbiór tego pieska zgłosić. —

Magistrat stoł. król. miasta

Krakowa dnia 1 Października 1883.

